

Sledovaná staršího věku, sedí sama ve směru jízdy. Nákupní taška na kolečkách. /Obsah neznámý./ Čte knihu s názvem *Co dělat když prší*. Vytahuje kan-dovaný zázvor, pomlaskává si a pokračuje v četbě. Její chování je klidné.

Dvě rodiny s malými dětmi na cestě do Olomouce. Paní žvatlá na dítě. /Jedeme mašinkou a fičí to./ Všichni si společně povídají o plánech cesty a jaké měli ráno než nastoupili do vlaku. Chtějí jet z nádraží tramvají až na náměstí a koupit si svařák. Fotí si děti. Dávají se do řeči s průvodčí, která odhalila jejich plán cesty. Společně se smějí a průvodčí jim přeje hezký den.

Ženy staršího věku, společně hodnotí rekonstrukci Hlavního nádraží v Brně. Sledovaná A sděluje, že první nástupiště je hezky vykachlíkované, ale v hlavní hale je pouze 10 míst k sezení. /Úplně zrušili ty mramorové lavice a není si kam sednout./ Sledovaná B poznamenává, že tomu dává rok a uvidí se. Obě nastupují do vlaku směr Uherské Hradiště. Každá jinými dveřmi.

Matka s malou dcerou, obě sedí na společném sedadle proti směru jízdy. Matka postupně spotřebovala tři kapesníky na utření obličeje dcery, která právě dojedla koblihu a kouká se na pohádku v tabletu. /Podle zvuku tabletu rozeznávám francouzsko-korejsko-japonsko-italsko-brazilský animovaný seriál Kouzelná Beruška a Černý kocour./ V celku klid.

Dva muži středního věku na cestě do Bučovic. Sledovaný A má v Bučovicích zaparkované vozidlo a bude od tam směřovat do místa jeho bydliště. Společně hovoří o práci. Sledovaný B spíše jen přitakává muži A. Hovoří o nějakém projektu s Američany a práci s videem. /Nejspíš stříh a opatření již zhotovených záběrů titulky./ Sledovaný A pracuje částečně z domu. Oba společně hodnotí své spolupracovníky a vyměňují si názory na ně. Vystupují v Bučovicích.

Starší žena A s vnučkou. Kluk se neustále převaluje na sedačce. Prosí, že chce do nákupního centra Olympie. Pak oznamuje ženě, že se mu chce čůrat. Přisedne si k nim žena B a dává se do řeči. /Z jejího pohledu soudím odpudivý vztah k dítěti./ Sledovaná A sděluje, že byla v Dubaji na dovolené. Přisedící B se ptá kluka na jeho oblíbené jídlo. On odpoví /hamburger v mekáči./

Žena a muž s velkým nosem. Vidím pouze jeho tvář a její kabelku na protějším sedadle. /Obsah kabelky neznámý./ Oba mluví tiše. Muž rázně artikuluje a neustále zíve. Žena vystupuje sama v zastávce Adamov. /Domnívám se, že jde nakoupit jídlo a sejdou se společně až v místě bydliště./ Muž vystupuje o stanici dál, Adamov zastávka.

Muž a žena, na cestě z výletu. /Zablácené boty a trekkingové hole připnuté na batohu./ Oba mají telefony v ruce a neustále kontrolují mapy, jízdní řád a jiné aplikace. Pijí již studený čaj z termosky a sdělují si, co mají na svých telefonech. Žena sděluje, že jí muž nenechal moc čaje. On odpovídá, že prvně neměla žízeň.

Žena a tři děti. Děti se dohadují, kdo je roztomilejší. /Že seš taky roztomilej. On to nemůže posoudit sám./ Zapínají hru na telefonu se zvukem. Dva lidé vedle nich si přesedají. Kluci se baví kolik je komu let a kolik a kdy bude. Máma kouká bez výrazu z okna. Už mají jen 9% baterie, nastává lehká hádka. Žena je okřikne. Dál hraje hudba z telefonu.

/Zápach cigaretových bund./ Dvě mladé dívky usedají naproti sobě. Společně rozmlouvají o bakalářské práci. Tichý jemný hlas se snaží poradit té druhé, co by mohla napsat. Ona kreslí prstem na sklo.

Muž kolem třiceti let. /Silný parfém a kožené lesklé boty./ Otevírá novou knihu a čte její shrnutí na přebalu. Poté se rozhoduje pokračovat a čte slovo na úvod, začínající velkým písmenem C. Vystupuje v zastávce Brno-Židenice.

Tři generace žen. Matka, dcera a vnučka. Všechny cucají bonbony. Nejstarší žena nemá ráda bonbony. /Š š š u u u už jede vláček babi./ Přistupuje k nim další žena a kluk v kukle Batmana. Nejstarší žena je i jeho babička. Společně se smějí. Kluk pomáhá babičce čist věci na jejím telefonu. /Tři nepřijaté hovory./ Ženy se baví a děti si spolu hrají.

Muž se ženou. On kouká do telefonu, prohlíží si nabídky oblečení na internetovém bazaru. Značkové tepláky a mikiny. Starší žena sedící naproti mně s výrazně nakresleným obočím je také sleduje. /Nejspíše patří k nim./ Stále se na ně otáčí. Všichni společně vystupují v zastávce Brno-Horní Heršpice. Muž se do poslední chvíle dívá na telefon. Obě ženy odchází stejnou cestou, muž jinou.

Starý pán sděluje ženě, co si k němu přisedla, že půjde na operaci očí. Má strach, aby vůbec viděl. Žena má brýle na čtení, prohlíží si noviny a konverzuje s pánum. Poté i on otevřá noviny a jejich konverzace končí. Muž zavírá noviny a sděluje, že se nedá nic dělat, ale drncá to. Asi má vlak něco se spojkou. Dále pokračuje v konverzaci. Říká, že nádraží v Rosicích přežilo spoustu věcí, ale nepřežilo teď demokracii. /Už to bylo omítnutý, ale teď je opět zavřeno. Na zastávce jsou dva koše, ale cigarety všude kolem. Nevím v jakém roce se to přivezlo z té Ameriky. Furt se baví kde se může kouřit a kde ne./ Poté pokračuje o politice.

Náctiletý pár. Dívka neustále pusinkuje kluka. Povídají si a ona opakuje /oh no proč./ Usmívají se na sebe, ona ho objímá a jsou šťastní. /Oh no./ Znovu zazní. Dále se baví o bývalé přítelkyni kluka. Z papírové jízdenky skládá kluk lodičku a také říká /oh no./

Matka a dcera okolo dvaceti let. Někdo známý koupil dům za dva miliony sto. Sděluji, že se to vyplatilo. /Hezké to mají. Novou koupelku, podlahy, všechno./ Dcera se ptá, zda jí matka koupí přípravek na obličeji. Matka oznamuje, že ano, ale dcera jí to má připomenout. Dívka přijímá od matky krabičku s již oloupanou mandarinkou a pokračuje v konverzaci. /opravdu to tam mají hezké, pěkné, vkusné./

Mladá dívka. Telefonuje, klepe nohou. Sedí sama. Do telefonu sděluje, že něco koupila, ale ti na druhé straně to nechťejí. Ukončuje telefonní hovor a hledá wc.

Dívka okolo dvaceti let. Usedá na sedačku a otevří bílou povoskovanou papírovou krabičku s právě zakoupenými čínskými nudlemi. Jí. Má díry na obou kolenech alezou jí kotníky. /Venkovní teplota -4 stupně Celsia./ Po konzumaci nudlí bere do ruky telefon a věnuje mu pozornost až do doby, kdy vystupuje ve stanici Šlapanice zastávka.

Starší žena a mladý muž Pavlík. Ženě zvoní telefon a sděluje /My jsme byli na Moravě. Sestřenici zemřel manžel sedmdesát roků, tak Pavlík má volno a jel se mnou./ Na malíčku má žena ortézu, přirazila si ruku o popelnici a má natřenou šlachu. Prý to bolelo, ale už je to v pořádku. Do telefonu sděluje, že za blbost se platí. Žena i Pavlík se koukají na hodinky a baví se o následujících zastávkách.

Žena středního věku. Z černé kabelky vytahuje magazín *Svět psů*. Pozorně prohlíží každou jeho stránku a čte si. Z kabelky čouhá plastová láhev. /Zřejmě naplněna vodou, další obsah zavazadla neznámý./ Vedle ženy jsou dvě igelitové tašky. /Obsahují nově zakoupené oblečení./

Čtveřice náctiletých holek. Vzájemně se fotí na telefony a smějí se tomu. Chválí si fotky a konverzaci prokládají vulgarismy. V celku klid a smích.

Dva muži středního věku, náhodně se setkali ve vlaku. Baví se o běhání a sportu. Zuzka, dcera jednoho z mužů, závodně běhá. Sledovaný A sděluje, že 1.2. nejspíš pojede do Alp. Sledovaný B začíná povídат o zážitcích z dovolených. /V Rakousích se to dá, i když nevychází počasí. Když je na horách škaredě, tak vyrazíme do termálů./ Sledovaný A jezdí i do Itálie. Konverzace rychle končí. Sledovaný A se loučí pozdravem čau nazdar a vybíhá ven.

Blažovice

Muž a žena ze Střelic. Muž povídá o grilování na chatě a opékání špekáčků. /Žena nejspíš pracuje u českých drah./ Hodnotí projíždějící vlaky a usuzuje, že jeden z nich jede do Prahy. Dále sděluje, že zná všechny firmy. Ukazuje muži na dům, který míjíme. /V létě tam pravidelně někdo chodil nahulat a my jsme si z toho dělali srandu./ Muž se lehce pousměje. Oba se oblékají a připravují k výstupu.

Matka a náctiletý syn. /Později vytahuje občanský průkaz./ Kluk hraje na telefonu hru Pokémon GO a z okna matce ukazuje, kde jsou Pokémoni. Matka říká, že se chce dívat z okna, ať ji nechá být. On vypíná hru a začne se s ní bavit. Mluví společně tichým hlasem. /Předmět konverzace neznámý./ Kluk později pokračuje ve hře, silně posmrkává a hlasitě vdechuje vzduch nosem. Potom říká /Konečně z toho smradlavého Brna na statek./ Hraje dál hru a oznamuje matce, kde se nacházíme. /Všechno je tady mami zmapovaný, tady nejsme v Íránu./ Obtěžuje ho slunce, které mu svítí do očí. Přesedává si.

Mladá dívka. Sedí sama, má sluchátka a sleduje něco na telefonu. Je oblečena ve velké bundě. V zastávce Šlapanice pokládá telefon, už jen poslouchá hudbu a kouká se z okna. Vystupuje ve stanici Slavkov u Brna.

Dva mladí kluci. /Silný pach pracího prášku./ Oba mají kšiltovku a usedají naproti sobě. Sledovaný A, se začínajícím mladým knírkem, dvakrát zopakuje oh shit. Sledovaný B cinká v ruce drobnými mincemi. Oba sedí s rozkročenýma nohami na sedačkách a konverzují.

Muž staršího věku, sedí sám. Vytahuje z černého příručního zavazadla list papíru vytržený z časopisu. Je na něm křížovka, kterou začíná luštít. Každou chvíli zvedá propisku a zaplňuje polička písmeny. /Ví toho hodně./ V celku klid. /Tajenka neznámá./

Křižanovice

Dvě ženy, matka a dcera. Společně hodnotí dům ve stanici Křižanovice. Matce se líbí barva a pojmenává, že to má i štuk a hlavičky nad okny. Mladší žena sděluje, že je to hrozný dům, ale říká, že se jí líbí dveře. Dále spolu plánují výlet, který se uskuteční asi za čtrnáct dní. Záleží však, jestli půjdou i jejich přátelé.

Rodina - otec, matka a náctiletá dcera. Matka je výřečná. /Slyším pouze útržky konverzace./ Zmiňuje pořad Terezy Pergnerové, který běží v televizi. Někdo z jejich rodiny bude mít Perlovou svatbu. /Třicet let společného soužití./ Žena přemýšlí nahlas o dárku pro nějaké dítě. Krtečka mu už prý dali na Vánoce. Muž zmiňuje, že ale ještě nemá dřevěného. Dívka si motá vlasy na ukazováček a kouká se na telefon. Muž čte časopis *Víkend*, přílohu *Mladé fronty*. Na obálce je Krakonoš s titulkem *Fenomén Krakonoš: jmenej se po něm klobásy i pivo*.

Elegantní žena s účesem jako na ples. Na klíně má počítač a píše do textového dokumentu. /Text z mé vzdálenosti není možné přečíst./ Po chvíli balí počítač do batohu a bere si šálu do klína. Připravuje ji na omotání kolem krku. Ženě se zvedají koutky úst, jako by jí šála připomněla nějaký úsměvný moment.

Silůvky

Pán staršího věku. Sedí sám a jí chleba. /Podle vůně namazaný paštikou./ Po konzumaci schovává do kapsy bundy pytlík, kde byl chleba uložený. Odebírá se na toaletu. /Nejspíš si chtěl pouze umýt ruce, protože se vrací rychle zpět./ Kontroluje náramkové hodinky, které vytahuje ze zadní kapsy kalhot a pak kontroluje i jízdenku. Ukládá ji do náprsní kapsy. Začíná se oblékat a vystupuje na zastávce Střelice dolní.

Silůvky

Žena středního věku. Sleduje americkou soutěž talentů na telefonu. Záběry jsou směřované na zpěváka, publikum a porotu. Během potlesku žena začíná hledat v prohlížeči další podobné video, které by ji mohlo zajímat. Otáčí se na stranu a já nemám možnost dále sledovat obrazovku. Po delší chvíli se přetočí zpět. Stále sleduje soutěž talentů. Vybírá pouze pěvecké čísla.

Silůvky

Starší žena s baretem. Na stolečku má odložený jeden papírový kapesník. Neustále kýve hlavou. Dívá se z okna. Po chvíli začíná hledat něco v tašce, při tomto úkonu se značně zrychluje kývání její hlavy. /Slyším šustění igelitového pytlíku. Obsah není možné vidět./ Z tašky nic nevytahuje. /Odhaduji, že se chtěla pouze ujistit zda má vše potřebné s sebou./ Žena střídavě pokračuje ve sledování krajiny. Během toho se naše oči dvakrát střetnou a ona se na mne velmi významně podívá.

Silůvky

Muž středního věku, oblečen v modrém služebním oděvu. Jedná se o zaměstnance Českých drah. Pije kávu s mlékem. Z červené termosky si ji nalévá do zálohovaného kelímků z vánočních trhů v Brně. Popijí a brouzdá v telefonu. V tunelu začne hmatat po tlačítka na rozsvícení světla, které je pod jeho modrou pracovní bundou. Má na tlačítka ruku, ale nestiskne ho. Po vyjetí z tunelu usedá a opět bere do ruky telefon. Hlasitě dýchá. Na telefonu si s někým píše. /Nejspíš si dopisuje s nějakým spolupracovníkem a podává zprávu o jízdě./ Fotí si nádraží v Heršpicích a pokračuje v psaní.

Sledovaná sedí proti směru jízdy. Má dvě stříbrné tašky. Telefonuje. Sděluje, že byla u doktorky a je nachcipaná. Ze stříbrné tašky jí kouká stříbrná termoska a růžová krabice s nápisem love. Přeje kamarádce, ať se má hezky a pozdravuje holky. Ukončuje hovor. Sledovaná si na mobilu prohlíží fotky malého miminka. /Dítě v kočárku, na barevné dece, v náručí mladé ženy - matky, v postýlce s chrastítkem, s kostkami u stolu, ležící na břichu na koberci, ve vaně plně bublinek, s medvídkem na sedačce, ve vaně s mladým mužem - otcem, s vánočním stromečkem./ Ve stanici Modřice telefon ukládá do druhé stříbrné tašky. Vystupuje v Rajhradu.

Vojkovice

Žena staršího věku. Nervózně se rozhlíží a ptá se paní na vedlejším sedadle, zda je tento vlak osobní. Dotazovaná odpoví, že ano. Sledovaná telefonuje. Říká, že je v osobním vlaku a jede do Vojkovic. Ukončí hovor a kouká se z okna. /Vypadá nejistě, nejspíš dlouho nejela vlakem./ Hlasitě jí vyzvání telefon. Volá ta samá osoba. Žena sděluje, že je v Popicích. Pak se opravuje a říká, že v Popovicích. Telefonát rychle končí. Paní na vedlejším sedadle jí sděluje, že příští zastávku má vystoupit. Sledovaná odchází na toaletu.

Vojkovice

žena s malým synem. Žena si prohliží klukovi lékařské zprávy, které vytahuje z šedé složky a ptá se, jestli má syn ještě nějaké vitamíny. On odpoví, že ne. /Budeme muset nějaké koupit./ Sděluje matka a ptá se dále, jestli potřebuje něco koupit do školy. /Budu muset vybrat peníze./ Předává synovi 20 Kč a říká, že to má nést v ruce, protože ona nemá žádnou tašku. Společně se oblékají a připravují k odchodu.

Sledovaná A čte časopis *Moje zdraví*. Na titulní straně je napsáno *Dvanáct rad jak léčit chřipku*. Ze čtení ji vyrušuje sousední žena B s dotazem ohledně jízdného. Sledovaná A s úsměvem odpovídá a ženy se dívají do řeči. Žena A vytahuje kartu z peněženky a ukazuje ji spolusedící B. Společně se baví o jízdenkách. Žena B děkuje za vysvětlení, obléká se a odchází.

Říkonín

Starší pán, telefonuje. /Zdeňku, teď jsem vyjel Ze Židenic, ze Židenic. Do Tišnova. Ze Židenic. Haló?/ Spojení ukončeno. Pán píše sms se stejným sdělením té samé osobě. Po chvíli mu začne zvonit telefon. /Haló? No vždyť jsem ti posílal esemesku, já myslел, že seš esemeskovej. Aha. No teď jsem v Řečkovicích. Budu tam za chvíli./ Konec hovoru. Sledovaný spojuje ruce, jako by se modlil, něco si šeptá a pohybuje hlavou ze strany na stranu. Vloží si tvář do dlaní a nějaký čas tak setrvá. Pak se zadívá z okna. Vystupuje v Tišnově.

Muž, celý v maskáčovém oděvu. Povídá si sám se sebou. */Vlak musí nejdřív zastavit, aby se pak mohl zase rozjet./* Dále pokračuje v monologu o vlačících, jeho řeč nedává smysl. */Nejspíše požil alkohol./* Z ničeho nic zvolá /ááá/ a vystupuje v zastávce Tišnov.

Dva kluci, baví se o škole. Sledovaný A sděluje /To je takový choulostivý, on se jí zeptal v tělocviku jestli může na záchod. Ona řekla ne, tak se pak prostě pochcal v té tělocvičně./ Společně shledávají, že učitelka byla strašně přísná. Kluk A pokračuje /I když jsme psali do písanek a někdo to měl hrozný, tak ho to donutila úplně celý přepsat./ Konverzaci ukončují a berou do rukou telefony. Sledovaný B si nasazuje sluchátka.

Čtyři ženy staršího věku. Tři již seděly na sedadle a se čtvrtou se náhodně setkaly ve vlaku. Všechny se znají. Žena A sděluje, že má v kuchyni vlhko a u okna pliseň. Ostatní jí radí jak se plísňe zbavit. /Zkus to setřít suchým hadrem. Jenom čistou vodu, tou to taky půjde./ Žena B oznamuje ostatním, že ve Slavkovicích v kostele je u obětního stolu v jesličkách nové jezulátko ze Svaté země. Žena C reaguje /Jo, to bylo psaný v katolickém týdeníku./